

„EDINOST“
izhaja dvakrat na teden, vsako sredo
in soboto ob 8. uri zjutraj.

„Edinost“ stane:
za vse leto f. 6.—; izven Avstrije f. 9.—
za 1/2 leta „ 3.—; „ „ 4.50
za 1/4 leta „ 1.50; „ „ 2.25

z „Novičar“jem:
za vse leto f. 7.—; izven Avstrije f. 10.—
za 1/2 leta „ 3.50; „ „ 5.—
za 1/4 leta „ 1.75; „ „ 2.50

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nvč.,
v Gorici in v Ajdovščini po 6 nvč.
„NOVIČAR“ po 2 nvč.

EDINOST

Oglasi se račune po 8 nvč. vrstica v
petitu; za naslove z debelimi črkami
se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo
navadnih vrstic.

Postana, osmrtnice in javne za-
hvale, domači oglasi itd. se račune
po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu:
Piazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spro-
jema upravništvo Piazza Caserma 2.
Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je naš“.

O krizi.

Vsaki dan nam donaša novih poročil z Dunaja, le žal, da imajo vse te vesti to slabost, da ne izvemo ničesar pozitivnega iz njih. Kriza se torej zateza nepričakovano; veliko bolj, nego so si mislili mogočni voditelji ene treh strank, katere hočejo sestaviti bodočo večino poslanske zbornice. „Neue Freie Presse“ je sicer triumfovala te dni, da je to prvi slučaj v zgodovini avstrijskega parlamentarizma, da kako ministerstvo pade po pravih parlamentarnih pravilih in predpisih, to je: da je res zbornica sama vrgla ministerstvo Taaffeovo. Isti list storil je korak dalje trdeč, da se novo ministerstvo istotako snuje po pravih konstitucionalizma in parlamentarizma. S tem je hotel reči, da v novo ministerstvo stopijo le taki možje glede katere so se popred sporazumele vse tri stranke bodoče večine.

Stvar se pa menda ne razvija tako gladko. Dasi nam zlasti levičarski listi zagotavljajo smagonsko, da so se Poljaki, levičarji in Hohenwartovci že popolnoma sporazumeli glede prihodnjega postopanja in da ne treba druzega, nego da krona imenuje tisto osebo, kateri se poveri sestava novega ministerstva, vendar pa je cesar zopet zapustil svojo dunajsko prestolnico, ne da bi bil izrekel svojo zadnjo odločilno besedo. To kaže — vsaj tako nam pravi naš priprosti razum — da na najvišjem mestu sodijo malo drugače o grofu Taaffe-u in njegovih najnovejših načrtih, nego tesnosrčne, breznačajne stranke, katerih ljubezen do obnega blagra se nikakor ne more popeti nad ljubezen do samega sebe.

To obotavljenje in trezno premišljevanje krone priča, da prvi činitelji v državi ne odpuste tako radi grofa Taaffe-a, kakor bi želeli slavna trojica Jaworski-Plener-Hohenwart. Skoro skoro bi po takem moral verjeti govoricam, ki so se širile takoj po nastopu krize, da je bil namreč grof

Taaffe se svojo volilno reformo le orodje višje moči, da je ideja obnega volilnega prava izišla iz jako visokih krogov. Po takem je umevno, da se ti krogi katerih zaupnik je bil grof Taaffe, le neradi ločijo od poslednjega. Grof Taaffe pojde sicer — na tam je težko več dvojiti —, ali zmaga nad njim ne bode tako lahka, kakor so si mislili njegovi nasprotniki. Zatezanje krize je znamenje velikega zaupanja, katero uživa grof Taaffe na najvišjem mestu, kakoršnega morda še ni užival nijeden ministerski predsednik pred njim in ga najbrže ne bode imel dolgo dolgo za njim.

Mi nismo prijatelji grofa Taaffe-a, to je znano; in menda ravno radi tega smo se zamerili marsikomu mej našimi rojaki. Vender pa nam je izjaviti, da se nam danes ta padli lev vidi veliko prijaznejša prikazen, nego-li ponosni premagovalci. Najnesimpatičnejši nam pa je v vsem tem vrtenju — kar naravnost moramo to povedati — mogočni grof Hohenwart, zastopnik naroda slovenskega v državnem zboru.

On, katerega so nemški liberalci provali kot nesrečo Avstrije, kot začetek in konec vsega zlega, podal je roko istim liberalcem — ne, postavil se jim je na čelo v borbi proti pravici. On, ki je z železno voljo in neupogljivo vztrajnostjo podpiral grofa Taaffe-a pri raznih naredbah na škodo naše narodnosti, na škodo njegovih volilcev, dvignil je svoje kosti v skok, kakor hitro je ubogemu Taaffe-u po dolgi vrsti neodpušljivih zmotinila v glavo zopet jedna — pametna in pravična misel.

Grof Taaffe pojde in mi ne bomo pretakali solza za njim. Še veselili bi se bili, da je padel ob kaki drugi priliki. Zares žalostno znamenje pa je to za sedanje razmere v parlamentu dunajskem, da je bil grof Taaffe nepremagljiv, dokler

je grešil, da se je pa takoj izpodtaknil, ko se je spomnil veličih politički zamerjenih mas.

Mi obžalujemo, da se je grof Taaffe izpodtaknil ob volilni reformi, obžalujemo pa še bolj, da mu je nogo podstavil ekselencia Hohenwart, vodja slovenske delegacije.

Slovenka Slovenkam!

Tovarišice! Hvaležno moramo biti Goriški „Soči“, da nam je povedala menenje dvoje učenič moč o nas, oziroma o takozvanem ženskem vprašanju.

A kako različno je menenje jednega teh dveh moč od menenja drugega! Ta razlika je zelo pomembna in značilna ne le zato, ker hočeta obadva veljati kot učena moča in odlična Slovenca, ampak veliko več zato, ker sta obadva jednega in istega stanu — ker sta obadva duhovnika.

Oglejmo si torej to dvoje menenj!

Jeden nam brezpogojno in strogo odreka pravico nastopati v javnosti. Brani nam ustanovljati društva in družbe, brani nam baviti se z leposlovstvom — ženska s peresom v roci vidi se mu najsmejnejša stvar pod solncem —, brani nam udeleževati se veselice, brani nam tudi — delati za svoj narod. Njemu je ženska sploh nekako podrejeno bitje, kojega obzorje ne seza dalje, nego — od kuhinjskih vrat pa do dimnika; kojega delovanje se ne sme raztezati preko stene izbe, v kateri — se igrajo otroci. Nikakor se ne prištevam tistim „emancipiranim“, katerih neženske pretiranosti in smešnosti mora obsoditi tudi vsaka pametna ženska, vendar se mi vidi menenje tega učenjaka o zmoglosti ženskega duha vendar-le — preponiževalno.

Drugi učenjaki sodi drugače. Ta nam ne zapira poti v javnosti, le svari nas, da ne prestopimo predčrtanih mej; polaga nam

na srce, da delujemo kot ženske, kajti — tako pravi — ženska čuti drugače.

Drage tovarišice, katerega teh dveh moč naj toraj ubogamo? Onega, kateri nas pri vsaki možni priliki napada in smeši, ali pa onega kateri nam ne brani misliti in čutiti; kateri v svojih spisih blaži ženo, ter povzdiguje njene misli in čutila? Ta blagi moč zahteva, da žena bodi blaga in krepostna, a ve tudi, da si prava žena tudi res prizadeva, odličiti se takimi svojstvi. Zato nas pa tudi opominja z milo besedo in vzglednimi spisi. Narod slovenski mu bode gotovo hvaležen na tem. In krepostna, blaga žena naj bi — po menenju prvega učenjaka — ne ljubila domovine svoje! Ona naj bi ne delovala v prosep prekóristne družbe sv. Cirila in Metoda? Naj bi ne pomagala vzgajati deco? Naj bi ne delovala proti onim, ki hočejo našo mladino odnašati v tuji brlog, kjer se odtujejo Bogu in domovini! Vse to toraj žena ne sme!

Žena, katera ne ljubi domovine, ne bode ljubila tudi deco svoje. Taka soproga ne ljubi niti svojega soproga; konur ni sveta ljubezen do domovine, ta sploh ni zmožen ljubiti. Ako pa kdo ljubi, ne bode li skrbel, da v dejanju pokaže to svojo ljubav? Torej tudi žena sme pokazati v dejanju, da ljubi domovino, in dolžna je po svoji moči delovati v prosep domovine. Ni zadosti, da je samo doma zavedna, ampak mora tudi javno kazati in in svoje vrstnice učiti in jim polegati na srce njih dolžnost napram narodu. Žena brez vzvišenih čutov, brez ljubezni do domovine, ni prava žena.

Drugi učenjaki nas svari, da ženske moramo delovati za domovino le kot ženske. Kdo ne bi pritrtil tej zahtevi? Saj to je jasno, da me ženske se ne moremo spuščati v političke boje, da ne smemo ropotati po javnih shodih, kjer strasti razvnamajo duhove. S tem pa še ni rečeno, da sploh ne smemo delovati v

PODLISTEK.

Tri povesti brez naslova.

Hrvatski pisal Ksaverij Šandor-Gjalaki.

Prva povest.

(1848—1855)

(Dalje).

Vest, da so cerkev zaprli, raznesla se je hipoma na vse strani, kakor da so jo raznesli golobi. Kolikor med priprostim ljudstvom, toliko tudi med gospódo je vsled tega nastala velika nezadovoljnost. Posebno pa so se vznemirili kmetje in njihovi plemiči, ki so smatrali staro cerkvico že samo ob sebi kot posebno svetišče in kot njih neomejeno lastnino. Kajti altar sv. Blaža jim je bil na pomoč pri boleznih mrzlice, oni sv. Poreijunkule pa pri raznih hišnih nezgodah. To so dokazovali stoterimi primerljaji. In sedaj naj jim izgine ta pomoč? Toli priljubljeni zvonovi da ne bi več zvonili, ti zvonovi, ki so jim se svojim divnim zvokom vtolaževali vsako bôl. In kako bode odelej? To cerkev hočejo zrušiti — joj! pred Bogom in pred ljudmi bil bi to greh in sramota! To bi bilo prehudo, ako se to res izvrši. Ne sme in ne sme se dovoliti tega, če tudi bi morali iti do samega cesarja.

„Cerkvica je dala jedino svoje premo-

ženje v nemirnih časih, za vojsko proti upornikom, z dotičnim denarjem hranila se je vojska, koja je branila cesarja — pa tudi županija je zgubila dosti ljudi; kako torej, da nas gospóda, na mesto pohvale, hočejo kaznovati in mučiti z raznimi nevséčnostmi? Ako res zrušijo cerkev — Bog pošlje točo in pošast, posebno pa, če bodo njeno kamenje pokupovali židovski trgovci! — Ne, to ne sme biti, pa naj gre tudi za glavo!

Tako in slično je ljudstvo govorilo na vso moč in se zbiralo po ves dan pred župnim stanovanjem kričeč, jokajoč in proseč.

Ko je izvedela Magdica, kaj namerujejo z cerkvico, prešinilo so jo zopet vse bolečine, katere je občutila ob česu očetove smrti. Skoraj da je bila še več razburjena, kajti občutila je tudi grdo nehvaležnost, kakoršne ni pričakovala. „Tudi cerkvica je dala vse svoje za boj proti upornikom — njej se je tudi vse obljubovalo in sedaj pa so jo zrušili ti novi cesarski gospodje!“ Take misli so rojile Magdici po glavi. Streslo pa bi jo bilo, da je slišala mater, kako je še vedno računala, kaj vse da hoče kupiti, ko dobi pričakovano nagrado. Bolelo jo je še posebej pri misli, da jej je oče poginil po nepotrebem — mati, bratje in sestre pa da ne dobodo

— niti tolažbe. Na drugo stran pa se je tolažila sama pri sebi z mislijo, da jej je oče padel „za domovino, za svoj narod, kot junak in narodov mučenik“. Prešinili so jo zopet hipoma vsi divni spomini na navduševalne besede slavnih ilirskih gospodov. A ravno ti spomini so jej zopet povečali bolečine, kajti spomnila se je, da ilirske gospóde ni več in da njih mesta je zasela ptuja neprijazna gospóda; na mesto ilirskega jezika vrnil se je povsodi ptuji, omražen jezik. — Ob takem premišljevanju uverila se je Magdica popolnoma, da jej mati zastoj pričakuje pomoči. Dozdevalo se jej je, da se zgodi z materjo, kakor z staro cerkvico, katero so zaprli. In tako da izgubi ono jedino mesto, na katerem se je vsaj počutila, kakor da ima očeta še pri življenju.

Kakor pri vsakem župljanu tako je tudi pri njej našla odušek otožnost v močnem vskliku: „Ne — to ni mogoče!“ Odločila je, da tudi ona mora kaj storiti. Namenila je torej stopiti pred nemško gospódo ter jo prositi, meneč, da bode uslišana. „Dá, jaz jim povedam! Le cerkvico naj se ne dotaknejo, potem jim porečem, ako me uslišijo, da ne zahtevam nikake miloščine več radi očetove smrti.“

(Dalje prih.)

Sobotni slóvi.

Marsikomu bi bilo ljubo, da v njegovi hiši ni zrcala, kajti, ako se v soboto spomni, kaj dobrega je ves teden činil in bi pri tem pogledal v zrcalo, moral bi pred svojo podobo zarudeti.

Ako bi človeka sodili po njegovih delih, morali bi nehote pritrjevati Darwinizmu: ni je besede in dejanja, s katerim bi drug druzega ne posnemali; in kar je najznačilnejši, da oponašanje navadno vzbuja več začudenja, več jeze in več smeha, nego uzor — evo dokaza: slovenski „liberalno-klerikalni prepri!“

Marsikdo meni, da je povedal nekaj izvirnega, duhovitega, ako besede svojega nasprotnika po svoje zaauče. Ako tako boré na duhu najde v javnosti prostora, domišlja si že, da je — genij!

Avstrijski parlament sestoji že iz samih „klubov“. Bi li ne bilo dobro, ako bi pred vsakim klubom stalo zapisano: „pre-povedan uhod“?

Več psov je zajéja smrt — več zajcev lovski obed. Komentar k najnovejšemu evropskemu vprašanju.

Kdor ne uboga, je — anarhist; kdor ne dela, — socialist. Vsako pa pregled obist, kaj najdeš? — „pisker glist!“

prid domovine, da ne bi smele gojiti onega svetega čuta, kojega je Stvarnik zasadil v srce vsakega človeka.

O da: širo je ženski polje, na katerem more delovati za rod svoj — veliko širneje, nego si misli marsikaj — učenjak.

Vzemimo n. pr. družbo sv. Cirila in Metoda. Kdo ne bi snel klobuka raz glavo pred ženo, v nemajočo se za to družbo?! Blagoslovljen bodi sleherni nje korak, kadar trka na vrata dobrotnikov in rodoljubov — v prid družbe sv. Cirila in Metoda! Je-li žena, ki deluje za to družbo, res kaj izgubila na svojem dobrem imenu, na svoji ženski nežnosti in sramežljivosti?! O ne, ampak ovenčala in oplemenila je ljubezen do svojega soproga in svoje dece z razsežnejšo, najplemenitejšo ljubeznijo do skupnega svojega rodu. Žena bodi usmiljena, žena imej rahločutno srce! A je-li mogoče lepše pokazati usmiljeno svoje srce, nego, ako prosimo za uboge in sirote? In niso-li otroci siromašnih naših starišev zares sirote? Da, sirote so, usmiljenja vredne sirote, za katere stariši ne morejo, oblasti pa ne čujejo skrbeti! Sirote so to, katerim preti pogibelj narodna in — moralna.

Kdo jih reši, ako ne mi sami? In ženski, ki je že po svoji naravi rahločutnejša, naj bi bilo prepovedano doprinašati dela krščanskega usmiljenja — skrbeti za slovenske sirote? Jaz sodim drugače: meni je ženska, skrbeča za osiromašena deco, vzvišena prikazen, pred katero bi se moral spoštljivo ukloniti tudi — učenjak.

Družba sv. Cirila in Metoda je kakor nalašč ustvarjena za delo ženskih rok in ženskih src v prid domovine; ta družba nam je odprla vrata do svetišča, kjer moremo gojiti ljubezen domovinsko.

Dajte torej, drage vratnice in tovarišice, vstopite, vse vas do zadnje, skozi ta vrata, da se združimo v ljubezni do svojega rodu v skupno, plemenito in prepotrebno delo. Prvo imenovani učenjak je rekel nekje, da, če pojde tako dalje, postane narod slovenski narod samih „Micik in Marijank“, jaz pa pravim, da upravo me lahko veliko pripomremo, da postane narod naš narod mož in značajev.

Žene slovenske, čujte torej moj glas: nikari se bati in plašiti, ako vas hoče kdo smešiti, ampak oklenite se blagim srcem in jekleno voljo naše prekornostne družbe sv. Cirila in Metoda! Ne bojte se, saj so duhovniki družbi na delu — možje, ki odobrujejo žensko delovanje. Celó vspodbujajo nas, da bodimo vtrajne v svojem delovanju.

Snujte ženske podružnice, kjerkoli jih še ni! Na vse napade odgovorite najbolje, ako še pridnejše nabirate milodare — za

Moj pes ima več razuma, kakor marsikaj „junak našega časa“. Kaj li boste še rekli, ako vam razodenem, da psa jaz niti nimam?

Nikdar ni bilo treba manj reform, nego tedaj, kadar je največ reformatorjev. A posledica poslednjemu je ravno, da „reformatorji“ drug drugemu ne umejo, najmanj pa svojo nepotrebnost.

Socializem je baš tako star, kakor človeški rod, razloček je samo ta, da se človek na zemlji čedalje bolj dolgočasi. Ali pa ni iskati temu vzroka v — solnčnih progah?

Politični pojmi in nazori so le na videz raznoliki, po svoji vsebini pa sestavljajo jedini pojem, pojem — o eksistenci. Pa reci kdo, da celo politikovanje ni skrajna površnost človeškega razuma!

Čim več diplomacije, tem manj zdravih duhov, kajti vrhunec diplomacije je vrhunec špekulacije; in komu ni znano, da je jedno in drugo smrt duše v nemu napredku?

Kjer je mnogo resnic, je težko izpoznati, a še težje govoriti resnico; najmodrejši vladar, bodisi v državi ali v družini, bode toraj vedne oni, ki razpolaga nad toliko resnic, kolikor jih je baš v slednji podani priliki treba.

naše sirote, za našo kri, za našo bodočnost. Pokažimo svetu, da nismo samo za lepote in nečimurnosti, ampak da tudi me lahko pomagamo dobri stvari, da tudi me gojimo vzvišena čustva. Prični torej prava tekmovalje me nam ženami, da se uresničijo besede pesnika:

En narod poganja, prerojen ves nov!
Bog bode z nami!

Politični pregled.

Notranje dežele.

Ministerska kriza še ni rešena, trajala bode menda dlje časa, kakor se je mislilo s početka. Govori se z nekako dolednostjo, da bode naučni minister grof Latour, v novo ministerstvo pa ne vstopita niti Kathrein niti Madejski, ampak da pride v novo ministerstvo bivši minister Chlumec ky. O konečni rešitvi krize moglo se bode še-le govoriti potem, ko se je vrnil cesar iz Gödölla na Dunaj. Knez Windischgrätz, katerega je priporočil cesarju grof Taaffe sam, odklonil je čast sestave novega ministerstva, ker mu je soproga nevarno bolna. Sedaj se govori, da prevzame to čast ali knez Lobkovic, ali pa grof Falkenhayn, brat dosedanega poljedelskega ministra. Nekateri mislijo tudi na ces. namestnika na Češkem, grofa Thuna, kar pa bi bilo enako nekakemu izživanju Čehov, ali pa na grofa Badenija, katerega pa zopet Plener ne mara na delu ministerstva. — Čakati moramo toraj, da se vrne cesar. Čehi dobijo menda svojega ministra. Vender!

Dne 2. t. m. odpotovali so vsi trije kandidati za ministersko predsedništvo, namreč knez Windischgrätz, ces. namestnik v Češki grof Thun in ces. namestnik v Galiciji Badenij, v Budimpešto k cesarju. O Badeniju se govori, da namerja predložiti cesarju, naj pokliče zopet grofa Taaffeja na predsedniško mesto, sicer pa bi bil sam pripravljen sestaviti novo ministerstvo. — Nemška levica je sedaj v jako dobrem položaju; Plener ima mnogo upliva.

Avstrijska vlada odposlala je svoj odgovor na ruske predloge glede trgovinske pogodbe dne 1. t. m. v Peterburg.

Tudi v Budimpešti nadejajo se v kratkem ministerske krize in to z boka tega, ker cesar ne more potrditi Wekerlejevih cerkveno-politiških zakonov.

Vnanje države.

Pariški „Memorial diplomatique“ je doznal, da je cesar av-

Komur je obstanek življenja zidan na podlagi krivice in čegar poklic se ne strinja z verodostojno realnostjo življenja. marveč, ki ima za smoter sleparstvo, izvirajoče iz nezdrave domišljije, oni mora braniti stališče svoje le s krivico; ker, ako bi govoril resnico, ki je vedno hči normalnega razuma, ispodkopal bi tla, na katerih stoji sam. Zatoraj so že svedeniki Iside in mnogoterih drugih kult, morali sestavljati svoje nauke iz golih fraz in lažij in s sredstvi fatuma uplivati na ljudstvo. Kajti to so dobro znali, da je ljudstvo najlažje loviti v mreže verskega dobičkolovstva tedaj, ako je dovolj plašno in sbegano . . . .

Kristus je dejal: „Kdor se čuti boljšega od mene, on prvi kamen na me naj zažene!“ Ali bi se ne dosegel toliko saželjeni mir med nami, ako bi te besede Kristove prav čvrsto oblaževali? Poskusimo!

Kdor želi zdražiti ljudstvo, pričeti mora s krivico, kajti nikdo, in še takov krivičnik, ne pusti si delati krivice. A ker je človeštvu življenje premonotomno, prezahtevno, zatoraj se porajajo kakor gobe po deževji, faktorji, ki skrbijo za razburjenost, za „zabavo“ in — originalnost v smislu laži in krivice.

strijski povabil nemškega cesarja in kancelarja Caprivija, da si ogledata Karpatske prehode z vojnega stališča. Isti list ve tudi povedati, da ima kralj sasonski nalogo, braniti v slučaju potrebe rusko mejo s sasonsko vojsko in z gališkimi ter sileškimi voji. (??)

Predsednik francoske republike, Carnot, sprejel je sijajno dne 29. pr. m. velikega kneza Vladimira, kateremu je vrnil potem obisk.

Iz Pariza poročajo, da se poznajo že rezultati latinske denarne konference. Latinska denarna zveza bode obstala še v naprej, zadovoljilo pa se je željam Italije s tem, da ne bode takal italijanski drobiž po 2, 1 in pol franka več po državah latinske zveze.

Francoska poslanska zbornica začne svoje zasedanje dne 14. t. m.

O francoski sredozemski mornarici dokazuje nek pomorski strokovnjak v „Timesu“, da je ista mnogo močnejša od angleške, kakor tudi da so vse priprave v vojnem pristanišču Toulonskem mnogo boljše, kakor v katerem koli Angleškem vojnem pristanišču.

Ruski minister Giera poslal je dne 28. t. m. ruskemu odposlaniku v Parizu, Mohrenheimu, ta-le brzojav: „Car vam ukazuje, da objavite njegovo iskreno hvaležnost toliko vladi, kolikor zastopnikom vseh krogov, kateri so se udeležili presrčnega in sijajnega sprejema ruskega brodovja v Franciji. Nj. Veličanstvo je zelo ginjeno o dokazih simpatije in prijateljstva, kateri so se objavljali v tako občudovanja vrednem načinu. Cesar je brzojavil naravnost predsedniku Carnotu“. — Baron Mohrenheim je objavil ta brzojav ministru Dupuyju, kateri ga je razglasil vsem prefektom. — Carnot je odgovoril carju z naslednjim brzojavom: „Brzojav, za kateri se zahvaljujem Vašemu Veličanstvu, dospel mi je baš v trenutku, ko sem mislil ostaviti Toulon, da se vrnem v Pariz. Lepo je brodovje, na katerem sem mogel z zadoščanjem pozdraviti rusko zastavo v francoskih vodah. Presrčni in sijajni sprejem, kateri so našli Vaši hrabri mornarji povsodi na francoskem, potrjuje tudi na sijajen način iskrene simpatije, katere vežejo naši državi in svedoči istodobno globoko vero v blagodejni upliv, katerega moreta vršiti skupno oba velika naroda v ohranitev miru“. — Francoski listi so z carjevim brzojavom jako zadovoljni, kajti isti dokazuje glasno in jasno pred vso Evropo, da ste se združili Francija in Rusija v obrano miru.

Rusko sredozemsko brodovje priplulo je dne 1. t. m. v Ajaccio. Tudi tam je je prebivalstvo sprejelo navdušeno. Isto dobilo je od francoskega ministra mornarice dovoljenje, služiti se francoskih pristanišč. Admiral Avelan dobil je ministersko naredbo, s katero se ukazuje vsem francoskim prefektom in poveljnikom pristanišč, da postopajo z ruskim brodovjem enako, kakor z domačim, francoskim.

Italija dobila je dne 28. pr. m. iz Angleške za 400.000 lir bakrenega drobiža, katere se razdele v Piemontu. Pripravljenega je nadalje že drobiža za 600.000 lir, katere se v kratkem odpošljejo v Italijo.

Škof Fiesoliški (Italija) pritožil se je te dni osebno pri italijanskem kralju z boka tega, ker se italijanska vlada sistematično brani podeliti svoj „exequatur“ novoimenovanim škofom. Kralj mu je odgovoril, da obžaluje sicer to razmere, toda da je sklenilo ministerstvo odbijati sistematično vse exequature, dokler vatican ne pripozna pravice italijanske krone (do Rima). V vaticanskih krogih misli se, da se italijanska vlada huduje nad Franciji prijazno vaticansko politiko. Gotovo je pa, da taki odnošaji ne morejo obstati dalje, ne da bi država trpela gmotno škodo.

Iz Madrida poročajo, da je našel španijolski general Macias o svojem prihodu v Melillo z pomočno vojsko 3500

mož večji del španijolskih utrd obloženih po kabilih (érceih). Takoj je zapovedal napasti sovražnika; boj je bil grozovit. Vendar so po težkih izgubah Španjolci progнали érnice ter založili svoje ljudi v trdnjavah z živezem in streljivom za deset dni. — Princ Ferdinand Bjo urbonski se je vrnil dne 31. pr. m. v Melillo z drugimi raspršenimi vojaki.

Iz brzojavov, prišedših iz Madrida, razvidimo, da dobro napredujejo razprave za trgovinski dogovor med Španjolsko in Avstro-Ogrsko.

Iz Brazilije javljajo, da vlada v mestu Rio de Janeiro popolna anarhija in nesigurnost po ulicah, sosebno po noči. Peixotovi „prostovoljci“ so izvržek človeštva. Umori in ropanja so zatogadelj na dnevnem redu.

Različne vesti.

Odbor polit. društva „Edinost“ imel bode svojo sejo jutri v nedeljo ob 10. uri predpoludne v prostorih „Del. podp. društva“. Gg. odborniki in njih namestniki so naprošeni udeležiti se te seje.

Njeg. Veličanstvo cesar vrne se, kakor smo že poročali, dne 8. t. m. na Dunaj, dne 13. t. m. pa odputuje v Monako, da prisustvuje poroki vojvodinje Avguste Baverske z nadvojvodo Josipom Avgustom.

Nj. ces. in kr. Visokost nadvojvoda Albrecht prišel je dne 1. t. m. v Arco, kjer ostane dalje časa.

Najnovije vesti. Včeraj je cesar vsprejel v Budimpešti princa Windischgrätza, namestnika Gališkega, grofa Badenija in namestnika Češkega, grofa Thuna. Princ Windischgrätz je prevzel nalogo sestaviti novo ministerstvo. Glavna naloga novemu ministerstvu bode baje, izvesti uravnavo valute. Najnovije ministerska lista, o kateri se govori na Dunaju, bila bi nastopna:

Windischgrätz predsedstvo; baron Widmann notranje zadeve; dr. Plener finance; Madejski pravosodje, grof Latour nauk; Bareuther trgovino; Walsersheimb domobranstvo; Jaworski minister-krojan za Poljsko; Falkenhayn poljedelstvo.

Imenovanje. Sodnijski svetovalec grof Dandini imenovan je svetovalec pri prizivnem sodišču. — Poštna tajnika v Tratu Heydenburg in Zarich sta imenovani poštnima svetnikoma.

Z Vipavskega se nam piše: Tako daleč smo torej prišli, da veljavni možje mej nami že ugibljejo, ali ne bi kazalo, poslati deputacijo 3 vipavskih veljakov k prevzvišenemu knezonadškofu goriškemu, da mu predlože zadnje štiri številke „Primorskega Lista“. Opozorili naj bi ga na dopise, tičočee se vipavskih stvarij in oseb, ter prosili, njegova prevzvišenost naj blagovoli opozoriti č. g. Pavlico, dra. sv. pisma — pod čiger okriljem, kakor tu govore, „P. L.“ izhaja — da omenjeni in takošni dopisi nikakor ne pospešujejo vzvišene katoliške stvari; da ti dopisi le razburjajo duhove in provzročujejo veliko ogorčenost med prebivalstvom. Ako ne bi to ničesar izdalo, pa si hočemo pomagati na kak drugi način. — Drugi pa hočejo, ča bi se vse to opustilo za sedaj, ker je znano, od kedaj in po čegavem pritisku „Primorski List“ tako piše, in ker se itak izvrši sprememba pri uredništvu, kakor je čitati med vratami urednikove opombe. No, kakor v prirodi, biva tudi v človeški družbi, da med občetavnimi in hrščočimi vrabci ne zapaziš milega slavoča.

(Opomba uredništva. Ker nam ni znano, pod čegavim okriljem izhaja „Primorski List“ in ker ne bi hoteli delati nikomur krivice, odklanjamo vsako odgovornost za podatke, tičočee se veleč. gospoda dra. Pavlice. Sploh ne bi bili natisnili tega dopisa, ča nam ni došel od eminentno konservativne strani).

Prazniki. Praznik vseh svetnikov ni kazal nič kaj prijaznega lica. Kljub temu pa je dokaj občinstva hitelo iz mesta v okolico. Mnogo več izletnikov pa je porabilo krasno vreme na drugi praznik, na dan sv. Justa. — Istega dne bila je v stolni cerkvi pri sv. Justu slovesna sveta masa, katero je daroval prevzvišeni škof dr. Glavinca. Blagoslovila se je pred službo božjo nova cerkvena zastava, katero smo opisali nedavno. K slovesnosti je prišel med ostalimi tržaški župan dr. Pitteri, več sveovalcev in magistratnih uradnikov in na tisoče radovednežev. — Včeraj, na „vernih duš dan“, bila je ogromna množica ljudstva na pokopališčih pri sv. Ani. Malo je bilo sicer taci, katere je privedla ljubezen do svojih umrlih dragih; ogromna večina prišla je le, ker je naveda pohajati pokopališče tega dne.

Od sv. Jakoba se nam piše: Danes 31. oktobra zapuša preljubljeni katehet častiti gospod Fran Sila — naš zavod, kjer je tri leta neumorno deloval v vinogradu Gospodovem. Sv. Jakob zgubi v njem najgorečnejšega duhovnika in tolažnika našega slov. ljudstva, katero je on tako ljubil. Da je naša mladina ljubila svojega kateheta, nam pričajo jok in solze, ko se je v posamičnih razredih poslavljalo, deleč jej spomine. Danes popoldne smo se pa še vsi skupno poslovili pod krasno podobo sv. bratov, katero je on daroval zavodu v spomin. G. voditelj se je v gorečih besedah, prihajajočih iz srca, zahvalil v imenu tovarišev g. kateheta, kateri ostane nam vsem v vednem blagem spominu. V imenu naše mladine zahvalil se je en drček in obljubil, da hočejo vsi obdržati lepe nauke, koje so čuli od gosp. kateheta. G. katehet se je še enkrat zahvalil in vzel slovo od vseh. — Pri tem pa so se narosile solzice nedolžnih otrok.

Častiti gospod katehet! V slovo Vam podajemo še enkrat roko ter Vam voščimo srečno življenje v Vašem novem delovanju. Ohranite nas v spominu, kakor Vas ohranimo mi. —

Vam vedno udani prijatelji.

V slovo! Iz Divače se nam piše: Dne 22. oktobra nas je zapustil naš postajni nadelnik gosp. Ivan Auer, preselivši se v Gradec, kjer bode na večer svojega življenja užival zasluženi mir in pokoj. Bival je tukaj kakih 13 let, in v tem času si je pridobil ljubezen in spoštovanje vse bližnje okolice. In kako ne bi? Da-si je bil rodom Nemeec, je cenil močno naš jezik, katerega je, kolikor se ga je mogel priučiti, rad govoril z občinstvom in priprostimi železniškimi delavci. Povdarjal je pri vsaki priliki, da mora uradnik, živeč med Slovenci, spoštovati njih jezik, šege in običaje. To uradniško dolžnost je pogosto na srce polagal podrejenim, povdarjajoč jim, da je železnica kupčijska naprava, ki le tam vsepa, kjer si grede na roke železniško osolje in prebivalstvo, kjer se obe stranki spoštujete in podpirate. Izven službe se je zanimal za gmotne koristi bližnje okolice, dajal dobre nasvete in podpiral gmotno, da-si ni bil imovit, razne naprave, kakor tudi uboge. Bil je sploh blaga duša, kakoržne bi si srčno želeli v njegovem nasledniku! Da mu dejansko pokažejo svojo ljubezen in hvaležnost, so mu napravili odličnejši tukajšnji občinarji, združeni z občinarji iz Vrem, Naklega in drugih bližnjih vasi, kakor tudi razni, tu bivajoči železniški in drugi uradniki zabaven večer, katerega se bode g. Auer gotovo še dolgo spominjal. V kratkih in jedrnatih govorih so se govorniki od njega poslavljali v imenu prebivalstva, uradnikov in tudi hvaležnih siromakov. Prehitro je minila doba slovesa, kajti hlaçon, ki ga je imel odpeljati, je že zazvižgal. Še enkrat mu je godba zaigrala priljubljeni „Radetzky-Marsch“, še enkrat smo mu vsi voščili srečno pot in dolgo uživanje mirovine, še enkrat nam je solznimi očmi zaklical: „Z Bogom dragi prijatelji!“ — kar se je nemirni hlaçon jel dalje pomikati, da nam urnim tekem odpelje dobrega prijatelja.

Ostani nam zdrav dobri prijatelj, uživaj dolgo in zadovoljno sad svojega mnogoletnega boja za vsakdanji kruh! A vin.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda** so poslali: G. J. Gantar, nadučitelj v Čatežu, zavoj knjig; sl. uredništvo „Slov. Naroda“ deveto in deseto zbirko prvih kron v zvezku 631 K. 5 vin.; vrlo delavna podružnica v Trbovljah po č. g. kapelanu A. Vetrniku 136 gl.; g. Fr. Stepančič, veleposestnik v Temnici pri Trstu, 100 gl. pokroviteljine; g. Ign. Tramte 66 gl. v imenu „društva učiteljev in šolskih prijateljev“ za kameniški okraj ob godu slovenskih apostolov kot drugi del pokroviteljine; gđc. Tončika Kavčič, blagajničarica ženske podružnice v Št. Juriju na južni žel. 56 gl. udnine in 8 prvih kron, katere so darovali: g. Pavlina Pajkova 4 Kr., g. A. Kavčič, gđc. T. Kavčič, g. dr. Majer, in g. I. Žiber po 1 Kr.; Šentjakobskobsko Trnovska možka podružnica po č. g. župniku Vrhovniku prve krone, ki so jih darovali: g. Jos Pichler 1 Kr., pred. g. kanonik J. Rozman 4 Kr., č. g. J. Oblak 2 Kr., č. g. Fr. Perné 3 Kr., g. A. Kalan 4 Kr., č. g. A. Koblar 2 Kr., č. g. A. Plešnik 1 Kr. 10 vin., pred. g. kanonik J. Semen 2 Kr. in slavno vodstvo meščanske vojašnice 20 Kr.; Gutenstein 25 gl. 88 kr.; g. dr. Fr. Vok, c. kr. notar v Ljubljani, 18 gl. kot volilo rajne g. Franciške Flemin iz Ljubljane; g. I. Pintar, blagajnik podružnice v Slovenski Bistrici, 15 gl. nabranih povodom veseliga izida volitve v okrajni šolski svet pri P. Novaku mej okrajnimi zastopniki in drugimi narodnjaki.

Za družbo sv. Cirila in Metoda skupili so v Materi 4 gl. radujoč se na krasnem in logičnem zagovoru jednega najzagrizenejših privržencev odpravljenega šolskega obskrbnitstva. — V krčmi „Al' Operaio“ pri sv. Jakobu nabralo so 1 gl., katerega so darovali: gostilničar 40 nvč., Anton Čevnja, Josip Čehovin in Anton Besednjak vsak 20 nvč. — V slovenski kavarni z italijanskim napisom nemškega pomena našli 10 stotink.

Pevcem! Pevcem „Slov. pevskega društva“ se naznanja, da bode prihajala pevska vaja v sredo ob 8½ uri zvečer. Tisti novi pevci, ki so se priglasili minole dni, naj pridejo gotovo k tej vaji.

Pevsko društvo „Danica“ na Kontovlju priredi dne 19. t. m. veselico s petjem, igro in plesom.

Plesne vaje. V „Trž. podpornem in bralnem društvu“ pričele so se plesne vaje minoli četrtek.

Odbor akademičnega društva „Slovenija“ za zimski tečaj 1893/94. sestavil se je sledeče: Predsednik: Josip Žilih, stud. phil.; podpredsednik: Alojzij Čuha, stud. ing.; tajnik: Davorin Zwitter, stud. jur.; blagajnik: Ivan Maselj, stud. phil.; knjižničar: Valentin Žun, stud. phil.; arhivar: Ivan Modič, stud. jur.; gospodar: Anton Rudesch, stud. forest.; namestnika: Ivan Rajar, stud. vet. in Josip Volavšek, stud. ing.; pregledniki: Ivan Borštnik, stud. med., Leopold Poljanec, stud. phil., Anton Nagode, stud. jur.

Z gornjega Krasa se nam piše: V cenj. „Edinosti“ od dne 2. avgusta t. l. nabjal se je nek dopis „Z gornjega Krasa“, v kojem so se nekoji „Občani“ zagnali v našega bivšega pevovodjo ter mu predbacivali vsakojake izmišljotine. Povod k temu jim je dal neki dopis v 50. šte. letošnje „Edinosti“: „Od nekod z gornjega Krasa“ in pa dopis z istim naslovom v nekem ljubljanskem listu. Oba ta dopisa so kar meni nič tebi nič prišla na rovaš našemu bivšemu pevovodju. Podpisani slovesno protestujemo proti temu neosnovanemu napadu in prosimo, da blagovoli sl. uredništvo potrditi, da bivši pevovodja ni doposlal dopisa v 50. št. „Edinosti“, o kojem se mu očitá, da sam sebi hvalo poje. V nobeni številki cenj. „Edinosti“ se ni hvalil omenjeni pevovodja,

ampak pohvaljeni so bili le nekoji glasovi, kar je sploh v navadi in prav. Neresnično je tudi, kar nekoji „Občani“ trde, da kakor se je učilo pevce, tako pojo sedaj v cerkvi. Resnici na ljubo bode omenjeno, da sedaj se ne pojejo v cerkvi — zlasti o praznikih — na novo priučene pesni, ampak stare melodije po posluhu. Bivši pevovodja je vadil mešani zbor, sedaj pa pojejo sama dekleta, izmej kojih ste celo dve taki, ki se niste nikoli udeležili pevskih vaj. Zlobno je tedaj očitanje v „Edinosti“ od 2. avgusta t. l., češ, zakaj se niso pevci bolje izurili.

Kdor pošilja take pristranske dopise v svet, ta blati samega sebe ter pljuje prav pridno v lastni krožnik. Bivšemu pevovodju pa je pri srcu le lepo petje in je zlasti za to, da bi fantje v cerkvi peli in da se ne bi na koru šopirila sama dekleta. Kaj takega menda ne najdemo daleč na okrog.

Slednjič izjavljamo še, da zavrremo krepko vsako neresnico resnici in pravici na ljubo. Če pa hočete Vi drezati, slobodno Vam! H koncu še omenimo, da tudi mi nimamo ničesar proti nikomur, omenjamo pa, da smo vsi Adamovi sinovi. Toliko v pojasnilo.

Resnico- in pravicoljubni občani. (Izjavljamo, da dopisov v „Edinosti“ ni pisal bivši pevovodja, zlasti ne onega v št. 50). Uredništvo.

Od Sv. Ivana se nam piše: Zadovoljstvom Vam javljamo, da so pevci slavnega pevskega društva „Slava“ od Sv. Marije Magdalene minole nedeljo priredili nepričakovani izlet k nam v „Narodni dom“. Ogledali si lepe naše prostore, posedli so okolo dolge mize na vrtu, ter jeli popevati krasne naše, mile narodne pesmi. Čudili smo se njihovim lepim glasovom.

Ko se je jelo mračiti in je postalo nekoliko hladneje, preselili so se v dvorano, kjer je zavladovalo priserčno veselje. Tu se je zbralo mnogo narodnega občinstva ter tudi slavni naš domači tamburaški zbor, ki je se svojo narodno glasbo razveseljeval vse domače občinstvo. Napivalo se je seveda tudi, zlasti pevskemu društvu „Slava“. „Slavaši“ pojo zares lepo in precizno, dasi imajo v svoji sredi samo mlade fante. A ne samo lepo peti umejo „Slavaši“, ampak tudi vedejo se zares usorno, tako, da zasluzijo vse spoštovanje.

Poslovili so se od nas priserčno. Mi pa jim kličemo: Mladenci! vi ste mladice! Glejte, da te mladice porode dober, šlahten sad naši domači slovenski stvari! Ostanite zvesti v delovanju za rod svoj, kajti ravno od Vas pričakujemo mi ostali okoličani obilo obilo. Na zdar! torej društvu „Slava“! Ostanite složni in sprejmite priserčne pozdrave od naše strani!

Slovenski klub pri sv. Ivanu.

Uboga slovenska zastava! Od sv. Ane se nam piše: Ko sem pred dvema dnevi obiskal svojega prijatelja pri sv. Ani, pripovedoval mi je nekaj o italijanski netaktnosti, kakoržni se mora čuditi ves svet in ki mora žaliti srce vsacega zavednega Slovence. Da izve slovenski svet o tem novem dokazu italijanske naklonjenosti in ljubezni do slovenskega naroda, hočem natančno opisati kakor mi je pripovedoval moj prijatelj.

Dne 19. t. m. podal sem se — je pričel — na slavni magistrat, da si izprosim dovoljenje, na drobno prodati nekaj doma pridelanega vina. Prišedši v pisarno prosim dovoljenja v svojem materinem jeziku. Toda kaj se zgodi?

Dotični uradnik zadere se nad menoj: „Non capiso, govorite italijansko“. Na moj odgovor: „Prosim, mislim sem, da znate tudi slovensko“, odgovori mi: „Tukaj je vse italijansko“. Kakor vsakemu zavednemu človeku, tako je tudi meni presedala odurnost magistratnega uradnika ter sem mu odgovoril: „Jaz nisem Italijan, ampak Avstrijan, in tudi ne Vaš sluga, kakor morda mislite.“ Čul sem italijansko godrnjanje, ko sem odhajal z danim dovoljenjem. — Altro che ávita cultura. —

Toda čujte in strmite dalje! V nedeljo po tem dogodku odprem svojo tridnevno gostilno ter razobesim kakor dober Avstrijan in sin slovenskega naroda slovensko trobojnico.

Toda predno je prišla tretja ura popoldne, že prideta dva redarja pred mojo hišo ter vprašata, kdo je gospodar te hiše?

Ko se jima predstavim kot hišni gospodar, zapove mi jeden od njiju, da moram zastavo sneti, da se taka zastava ne sme razobesiti. Na moje začudeno vprašanje, zakaj? odgovori mi osorno: „Zaradi tega, ker Slovenci v Trstu nimate pravice razobesiti narodnih zastav“. Ko sem ga vprašal, od koga ima ta ukaz, odgovoril mi je: Od inspektorja.*

Na to sem ukazal sinu, naj sname zastavo, katero je potem redar skupaj zvil, jo stisnil pod pazduho in odšel z njo.

Da dobim svojo zastavo nazaj, napotim se k g. policijskemu svetniku pri sv. Jakobu ter ga prosim dovoljenja, da bi smel to zastavo razobesiti na svoji hiši. Toda g. svetnik mi odgovori: „To ni prava zastava. Ako hočete zastavo razobesiti, razobesite belo-modro ali pa ogrsko-avstrijsko“. Ko sem se jaz temu protivil in rekel, da hočem imeti narodno trobojnico na hiši razobeseno, mi je g. svetnik to prepovedal ter rekel, da me je prijavit višji oblasti zato, ker sem razobesil slovensko zastavo, kajti da ni prava! — Tako mi je pripovedoval moj prijatelj ter mi obljubil, da mi sporoči, kako se izvrši ta zadeva. Pomiloval sem prijatelja, da ima zaradi slovenske trobojnice toliko neprijetnosti ter ga potolažil, da pridejo tudi za nas boljše časi. Upam, da ne bodo molčali naši zavedni možje o tem, ampak da izpregovoré reano besedo o tem dogodku na pravem mestu. I. H.

Pošta v Matuljah-Opatija dobila je z dnem 1. t. m. jednostavno ime „Matulje“.

Požar v Škodnju. Po noči na 1. t. m. nastal je ogenj v Jakob Sancinovem poslopju v Škodnji št. 168. Nevarnost bila je velika tudi za druga poslopja; vendar pa so gasilci po večurnem trudopolnem delu udušili ogenj in rešili iz gorečega poslopja okolo 30 kvintalov sena. Škode je kakih 1500 gl. — Poslopje in blago bilo je zavarovano.

V Italiji uvedli so z dnem 1. t. m. srednje-evropski, mejnarodni čas. Odslej štejejo v Italiji ure tudi od 1—12 kakor pri nas in ne več od 1 do 24.

Opozorjamo častite čitatelje na oglas tvrdke Luigi Zuculin v Trstu, katerega prinašamo na drugem mestu.

Prodajalnica

jedilnih stvari po jako nizki ceni. Prodaja **Jožef Cerne** Piazza della Caserma št. 1 (uhod Via Ghoga). CL.

RAZSTAVA mēblev in tapecarij

Via Torrente št. 32, I. nadstropje.

Velika izbēr finih in navadnih mēblev. Različna uprava za kompletne sobe. Množica cvetličja in priprav za tapeciranje. Krasne kredence, mize in stoli.

Velika zaloga družih mēblev. Množina kupčij priča o kakovosti in o cenah.

Kdor nakupi za 100 gl., dobi jeden umetnostni predmet v darilo.

12-2
Odpirta od 7. zjut. do 6. ure zveč.
Za dežele zaboji brezplačno.

Dominik Lušin
v Kopru

priporoča svojo veliko zalogo raznovratne lesenine, kakor:

trame, žagance, morale, dile, pa tudi opeko, apno, pesek itd.

Naročila izvršujejo se točno in po najnižji ceni. 104-8

PREŠERNOVE POEZIJE
v kirilici

dobivajo se v tiskarni Dolenc v Trstu, in sicer:

- a) prvi snopič: „Pesmi“ po deset,
  - b) drugi snopič: „Balade, romance in legende po petnajst novčičev izvod.
- Obe knjižici ste jako prikladni za darove učeči se mladini.

3 do 4000

amerikanskih trt prve vrste ima na prodaj **Martin Košuta v sv. Križu** h. št. 26. 2-8

Tinct. capsici compos.
(PAIN-EXPELLER)

se prireja v Richterjevi lekarni v Pragi (v zalogi odlikovane lekarne Praxmarer v Trstu, P. Grande) obče poznano bolečino ublažujoče drgajanje, dobiva se po večini lekarn v steklenicah po gl. 1.20, 70 in 40 kr. Pri kupovanju treba biti previdnim in je vsprejeti le take steklenice kot pristne, ki so previdene z „sidrom“ kot varstveno znamko. Osrednja razpošiljalnica: **Richter's Apotheke z. Goldenen Löwen, Prag.** 34-44

Gostilna „Alla Città di Vienna“ 2 Piazza Caserma (zraven Tiskarne Dolenc) prodaja najboljša kranjska in isterska vina I. kakovosti in graško pivo. Izborna kuhinja sprejemlje naročila tudi za kosila in večerje. Imenovana vina morejo dobiti tudi družine na dom, in sicer no izpod 28 litrov, po nastopni ceni: Teran iz Auhora po 42 nč in najboljša isterska vina po 28 nč. — Za obila naročila se priporoča **Ant. Brovedani.** 101-20

Zdravnik 48-4
Dr. M. Lukšič - Nizetič
ordinira od 3-4 popol.
via Madonna del Mare 2, II.
(V slučaju potrebe tudi po noči).

Alozij Suppanz
urar, Corso št. 39. 94-104
Prodaja in popravlja ure.

DROGERIJA
na debelo in drobno
G. B. ANGELI
TRST
Corso, Piazza delle Legna 1.
Odlikovana tovarna čopičev.
Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelki. Lak za kočije z Angleškega, iz Francije, Nemčije itd. Velika zaloga finih barv (in tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. — Lesk za parkete in pode.
Mineralne vode
iz najbolj znanih vrelov
kakor tudi romanjsko žveplo za žvepljanje trt. 104-22

Jako zanimivo !!
Zhtevajte zanimivi katalog veleznimivih knjig in slik proti vpošiljavi 15 nč. v poštinih znamkah.
Fischer & Co., založništvo,
Amsterdam (Holandija). 10-6

KDOR NE VERUJE
naj pride pogledat, da se prepriča o resnici.
Cene so
znatno znižane in nejsolidnejše blago, n. pr.: blago za moške obleke, majo, veliki in mali ogrtači za zimo, barhant (festajn) raznih vrst, platno, kotonina, musolin in razni drugi manufakturki izdelki pri
T. Vidrichu,
Corso, 18. 104-13

Lastnik pol. društvo „Edinost“.

Vsled odprave trž. proste luke so carine proste
za Istro, Kranjsko, Koroško, Hrvatsko, Dalmacijo in Bosno-Hercegovino
nepremočljive plahte
Alojzija Zuculin v Trstu

Tovarna nepremočljivih belih in črnih plaht za vozove, vagona, za robo na obrežjih, ladije, parnike in polja; pogrnjal za konje in dežnih plaščev.

ZALOGA
tkanin za jadra, sedlarje in tapetarje, dvojnike (traloci), jute za žaklje in omote, opasnikov, vrvi in špage.

Zastop in glavna zaloga astfaltskih lepenk za hišne strohe, strešnike, klanico, hleve itd.

Izolatorji za temelje
in kocke iz asfalta.

Delalnica in prodajalnica zastav.

Luigi Zuculin
12-1 v Trstu
via Ghega 2, hiša Brunner

Poznani
prašek za zobe
prof. dra. Halderja
je najbolje sredstvo v obvarvanje zobov pred nesnago, ki jih čisti brez da se dotekne njih steklenine. — Škatljice po 30 in 50 nč. se dobi vajo izključno v odlikovani
lekarni Praxmarer
(„Al due Mori“) 88
mestna palača — Trst.

Učenjaški prvaki
vseh dežel, kot pre-sojevalci preparatov, izloženih na higieničnih razstavah v Londonu, odlikovali so z častno diplomom in zlato kolajno
ZELODČEVO TINKURO
lekarničarja 18
G. Piccoli v Ljubljani.
Tako odlikovanje je najbolje spridevalo temu dietetičnemu sredstvu, katero je splošno cenjeno zbog svoje popolnosti, kajti krepi želodec in ga ohranjuje zdravoga, pospešuje prebavljanje in izpražnjevanje. Razpošilja je pripravitelj G. Piccoli v Ljubljani proti poštnemu povzetju. Škatlja z 12 steklenicami stane f. 1.36; z 55 f. 5.26 in je baš poštni omot 5 kg. Poštnino plača naročitelj. — Prodaja se po 15 nč. stekl. v vseh tržaskih in isterskih lekarnah.

Vozni listi in tovarni listi v
Ameriko.
Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINIE“ iz Antverpena direktno v
New York & Philadelfijo
koncesijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesijonovani zastop 50-35
„Red Star Linie“
na Dunaju, IV Weyringergasse 17 ali pri
Josip-u Strasser-u
Stadt-Bureau & commercieles Correspondent der k. k. Oesterr. Staatsbahnen in Innsbruck.

C. kr. dvorna lekarna
Ivana Mizzana
VIA CAVANA V TRSTU.
Podpisani naznanja sl. občinstvu, da je prevzel gori omenjeno lekarno od dedičev pak. Benedetta Vlach-Miniussija, pripravljajoč se najtopleje in obljubljuje natančno postrežbo z umerjenimi cenami. Članom „Delalskega pedpornega društva“ pa naznanja še posebej, da mu je odbor istega dovolil sprejemati recepte od njih v slučaju, ako njim takšne društvena zdravnikova predpišeta. Za slučajne lekarske potrebe se priporoča
104-14 **Ivan Mizzan.**

POZOR!
Podpisani priporoča svoje v via Nuova št. 27 ležečo
trgovino
z manifakturnim blagom (prej Ivan Milič)
ter da v istej prodajam raznovrstno volneno blago, kakor tudi židane in volnene robce
52-30 **M. Milič.**

„SLAVIJA“
VZAJEMNO - ZAVAROVALNA BANKA V PRAGI
zavaruje
človeško življenje
po vseh kombinacijah
mного ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica.
Členi banke „Slavija“ imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende, katera je doslej iznašala po 10%, 20%, 25% in jedno leto celo 48%.

Za škode izplačala je doslej „Slavija“ čez dvajset milijonov goldinarjev. — Po svojih rezervnih in poroštvenih fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico. — Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokazujejo naslednje primere:

1. Helena Avbeljnova, kramarica v Ljubljani, zavarovala se je dne 5. maja 1884. Do svoje smrti dne 15. februarja 1885 uplačala je 32 gl. 54 kr. zavarovalnine; banka „Slavija“ pa je izplačala njenim dedičem 1000 gl.
2. Dr. Fran Ambrožič, mestni zdravnik v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. januarja 1875. Do svoje smrti dne 11. februarja 1891 uplačal je 1352 gl. 52 kr.; banka „Slavija“ pa je rodbini njegovej izplačala 3000 gl.
3. Ivan Zor, c. kr. brozjavni kontrolor v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. decembra 1871. Do svoje smrti dne 8. februarja 1885 uplačal je 1383 gl. 92 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njegovej rodbini 3000 gl.
4. Miha Serdič, uradnik v Trstu, zavaroval se je dne 30. novembra 1878. Dasi je do svoje smrti dne 14. julija 1880 uplačal le 80 gl. 16 kr. prejeli so dediči njegovi od banke „Slavija“ 1200 gl.
5. Marija Lenčova, posestnica na Blancici ob Savi, zavarovala se je dne 5. maja 1870. Ko je umrla dne 24. maja 1882 izplačala je banka „Slavija“ dedičem njenim 5000 gl., da si je bilo uplačano zavarovalnine le 2292 gl. 16 kr.
6. Ivan Vlah, posestnik v Jusčih, zavaroval se je dne 5. novembra 1888 za 1000 gl. in dne 30. aprila 1890 zopet za 1000 gl. Na obe zavarovanji uplačal je do svoje smrti dne 13. januarja 1892 vsaka vku 192 gl. 16 kr.; dediči njegovi pa so prejeli od banke „Slavija“ 2000 gl.
7. Ivan Zelesnikar, uradnik „Slov. Naroda“ v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. junija 1882 za 1000 gl. Do svoje smrti dne 26. januarja 1891 uplačal je 381 gl. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala dedičem 1000 gl.
8. Peter Budnar, c. kr. poštni oficijal v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. maja 1876, ter je do svoje smrti dne 10. aprila 1892 uplačal 597 gl. 12 kr. Banka „Slavija“ izplačala je pa rodbini njegovej 1500 gl.
9. Andrej Velikajne, gostilničar v Ilirski Bistrici, bil je zavarovan od dne 15. maja 1880 do 3. dne junija 1887 in je v tej dobi uplačal 364 gl. 80 kr.; banka „Slavija“ pa je po smrti njegovej udovi 1000 gl.
10. Reza Kernova, kramarica v Cerkljah pri Kranji, zavarovala se je dne 20. aprila 1884 za 1000 gl. in banka „Slavija“ izplačala je njenim dedičem ta znesek, dasi je do svoje smrti dne 21. septembra 1892 uplačala le 241 gl. 20 kr.
11. Ernesta Jelusičeva, soproga občinskega blagajnika v Kastvu, bila je zavarovana od 5. februarja 1884 do 19. avgusta 1888 ter je v tem času uplačala 187 gl. 61 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njenemu soprogu 1000 gl.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovoljno:
generalni zastop banke „Slavija“ v Ljubljani
v lastni hiši. Gospodske ulice št. 12. 19

Škropilnice in žvepljalke za trte
inžinirja Živica,
mlini in stiskalnice za vino, sesalke ali pumpe za vsako rabo, cevi vsake vrste in pipe, motori (ali stroji za gonitev drugih strojev) na par in s petrolejem, kakor tudi raznovrstne druge stroje in vse za stroje potrebno
se dobiva zmiraj v zalogi tverke
Schivitz & Comp.
(Živic in družb.)
V TRSTU — via Zonta 5 — V TRSTU.

Izdajatelj in odgovorni urednik Maks Cotič. Tiskarna Dolenc v Trstu